

ת"פ (ירושלים) 48046-03-21 - מדינת ישראל ע"י נ' אמג'ד אבו רמילה (אחר/נוסף) ע"י

ת"פ (ירושלים) 48046-03-21 - מדינת ישראל ע"י נ' אמג'ד אבו רמילה ע"י שלום ירושלים
ת"פ (ירושלים) 48046-03-21

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד קרן מטלוב מתביעות ירושלים

נגד

אמג'ד אבו רמילה (אחר/נוסף) ע"י

ב"כ עו"ד מחמד עווד

בית משפט השלום בירושלים

[18.09.2024]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

החלטה

1. לפניי בקשת ההגנה להסיר את העיקול מעל לחשבונות של הנאשם ולהשיב לו כספים.

רקע

- ביום 16.7.2023 הודה לפניי הנאשם והורשע בעבירות של סחר בסמים מסוכנים בצוותא, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן בתיווך בסמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה. העבירות בוצעו בחודשים נובמבר ודצמבר 2020. בכתב האישום נכללת הודעה לפיה בית מתבקש לקבוע, כי הנאשם הוא סוחר סמים, ומכוח זאת להורות על חילוט הכספים שנתפסו בחשבון הבנק שברשות הנאשם לפי סעיף 36א(2) לפקודת הסמים וכן ביקשה לחלט פריטים נוספים.
- ביום 12.5.2024 שמעתי טיעונים לעונש בתיק והחלטתי על דחיית הדיון בתיק לצורך השלמת תהליך טיפולי. בסוף הפרוטוקול, ביקש הסניגור להסיר את המגבלות על חשבון הבנק של הנאשם.
- ביום 16.5.2024 הוריתי למאשימה להגיב ואפשרתי זכות תשובה של הסניגור, כאשר הצדדים הסכימו למתן החלטה על סמך הכתובים בהקשר זה.

5. בבקשתה עמדה המאשימה הוראות סעיף 36א(א) לפקודת הסמים בדבר חילוט רכוש של מי שביצע עבירת סחר בסמים, נוסף לכל עונש אחר וכן לפסיקה, וצירפה לתגובתה את הודעת הנאשם ממנה עולה, כי הוא מאשר שחשבון הבנק שלו הוא שלו בלבד, אותו פתח שלוש או ארבע שנים לפני מועד ביצוע העבירות, וכי מסר כי עבד ללא תלושים. לטעמה, הנאשם אינו יכול לסתור בכך את החזקה שהחשבון התפוס ותכולתו בשווי כ-38,000 ₪ הוא פרי עבירות הסמים שביצע.

6. בפי הסניגור מספר טענות:

הראשונה, שבעת הסדר הטיעון לא דובר על חילוט וכי סוגיה זו עלתה רק לאחר שהסניגור ביקש במועד הטיעונים לעונש להסיר את המגבלות על החשבון. טענה זו יש לדחות על הסף נוכח נוסחו של כתב האישום המקורי ואף זה המתוקן, שכלל בקשה מפורשת של המאשימה לחילוט רכוש לרבות חשבון הבנק של הנאשם; הטענה השנייה, כי המאשימה חרגה ממנהגה בתיק זה וביקש את חילוט חשבון הבנק ותכולתו, בשעה שאינה עושה זאת בדרך כלל בתיקים בהיקף דומה;

הטענה השלישית, כי בניגוד לנטען, הנאשם עבד לכל אורך השנים הרלבנטיות, והכסף הוא משכר שקיבל, כעולה מדו"ח תעסוקה של ביטוח לאומי שהגיש הסניגור.

דיון והכרעה

7. דין בקשת המדינה להידחות, ויש להורות על הסרת המגבלה על החשבון ועל שחרור הכספים שבו.

8. סעיף 36א עניינו "חילוט רכוש בהליך פלילי" והוא קובע כך:

"(א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

לענין פסקאות (1) ו-(2) -

"ביצוע העבירה" - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט" (ההדגשה שלי).

...

9. בע"פ 8312/17 ברהמי ואח' נ' מ"י (מיום 17.4.2018) עמד כב' השופט עמית על ההבדלים שבין הוראות החילוט בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 לבין אלו של פקודת הסמים וצ"י בפסקה 41 כך: "אכן, החילוט בשווי הרכוש האסור, מרחיב את סמכות החילוט בחוק איסור הלבנת הון על פני מקבילתה בסעיף 36א לפקודת הסמים. בעוד שסעיף 21(ב) לחוק מגדיר "רכושו של הנידון" - כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו", דהיינו, גם רכוש שאינו קשור בעבירה, הרי שבסעיף 36א לפקודת הסמים נדרש כי הרכוש שיחולט יהיה קשור לעבירה בה הנאשם הורשע" (ההדגשה הוספה).
10. המאשימה סבורה, כי משעה שהורשע אדם בעבירת סמים כאמור בפקודה, הרי שקיימת "חזקת חילוט" לגבי רכושו עם הכרזתו כסוחר סמים. אלא שלשון הסעיף וכן הפסיקה אליה הפניתי מדגישים את הצורך להוכיח את הזיקה שבין הרכוש לעבידה שבוצעה, דבר שלא בוצע בענייננו. עצם העובדה שהנאשם הודה שהחשבון הוא שלו באופן בלעדי אינה מוכיחה כי הכספים שבחשבון נתקבלו או הושגו כתוצאה מעסקאות סמים. לא רק זאת, אלא שהסניגור צירף דו"ח מהביטוח הלאומי המלמד שהנאשם עבד באופן רציף בתקופות הרלבנטיות, מה גם שהנאשם עצמו לא טען שלא עבד, אלא עבד ללא תלוש. בנוסף, עיון בכתב האישום מלמד כי הנאשם קיבל תמורה בסך ₪ 450 בלבד בעסקה באישום הראשון, ויתר האישומים נוגעים לתיווך ואין טענה כי הנאשם קיבל תמורה.
11. בנוסף, יש טעם בטענת הסניגור, כי ברגיל, המאשימה אינה נוהגת לדרוש חילוט חשבונות בנק, בוודאי לא בתיקים בהיקפי עסקאות קטנים כגון התיק שלפניי, ולרוב היא מסתפקת בבקשת חילוט כלי רכב, טלפונים וכספים שנתפסו בעת ביצוע העבירה או בסמוך לכך. עובדה זו ידועה לי מידיעה שיפוטית המבוססת על טיפול במאות תיקים מסוג זה לאורך השנים האחרונות. עובדה זו מעוררת קושי רב ביחס לבקשת המאשימה דווקא בתיק זה. בנוסף, לא מתקיים עקרון המידתיות בין היקף הכספים התפוסים בחשבון (כ-₪ 38,000) לבין היקף העסקאות ולמעשה העסקה הבודדת, שבגינה קיבל הנאשם ₪ 450, כעולה מכתב האישום המתוקן.
12. נוכח האמור לעיל, בקשת החילוט ככל שהיא נוגעת לחשבון הבנק ולתכולתו נדחית, ואני מורה על ביטול צו העיקול בצ"א 47344-04-21 בהתייחס לחשבון הנאשם בבנק דיסקונט.
13. על ב"כ הנאשם להמציא את פרטי החשבון המדויקים על-מנת שהחלטה תהפוך לאופרטיבית. המזכירות תשלח לצדדים.
- ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ד, 18 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.